

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobkyne: **V.**, bytom v K.K., zastúpenej **JUDr. J.**, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v T., proti žalovaným: **1. Krajskému stavebnému úradu v Nitre**, so sídlom v Nitre, Lomnická 44, **2. J.**, bytom v H., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v 1. rade č. j. KSUNR-2009-859-2 zo dňa 3. augusta 2009, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/95/2009-36 zo dňa 15. decembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/95/2009-36 zo dňa 15. decembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) žalobu o preskúmanie v záhlaví

uvedeného rozhodnutia, ktorým žalovaný v 1. rade zamietol podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Obce K. (ďalej aj ako „prvostupňový správny orgán“) č. výst. – 165/2009 zo dňa 25. mája 2009 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“) ako orgánu príslušného podľa § 117 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „stavebný zákon“), ktorým vydal žalovanému v 2. rade (stavebníkovi) stavebné povolenie, povoľujúce mu uskutočniť stavbu „R.R.“ na pozemku parc. č. 380/2 v katastrálnom území K.K. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnej žalobkyne náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, odvolávajúc sa na ustanovenia § 62 ods. 1 písm. b), ods. 3, ods. 4, § 66 ods. 1 stavebného zákona a § 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len ako „vyhláška č. 532/2002 Z. z.“) uviedol, že oba stavebné orgány sa dôsledne riadili procesnými zásadami, uvedenými v správnom poriadku, na ktorý v ustanovení § 140 odkazuje stavebný zákon, ako aj vyššie citovanými ustanoveniami stavebného zákona a vyhlášky č. 532/2002 Z. z.. Dôvodil, že stavebné povolenie č. výst. 165/2009 pre stavebníka Juraja Kohúta na stavbu rodinného domu na parc. č. 380/2 vydala Obec K. ako príslušný stavebný úrad v súlade so zákonom, pričom námietky žalobkyne vyhodnotil ako nedôvodné, nemajúce oporu v stavebnom zákone a v súvisiacich predpisoch. Uviedol, že oba správne orgány žiadosť stavebníka a uplatnené námietky posúdili v súlade s ustanovením § 62 ods. 1 písm. b), ods. 3 a ods. 4 stavebného zákona, keďže povolená stavba zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a jej umiestnenie na pozemku je v súlade s § 6 ods. 1 a ods. 3 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., ktorá upravuje podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a rozlišuje vzdialenosť medzi rodinnými domami, ktorá je určená najmenej 7m a vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov, ktorá nesmie byť menšia ako 2 m. Poukázal na to, že stavebný úrad správne vyhodnotil námietky žalobkyne ako neopodstatnené, nakoľko povolená stavba bude mať od spoločnej hranice so žalobkyňou (parc. č. 376) odstup 4,95m a na parc. č. 376 nie je postavený rodinný dom, teda nejde o stav, upravený v citovanej vyhláške, i keď povolená stavba má podľa projektovej dokumentácie okná obytných miestností (jedáleň,

pracovňa) orientované na pozemok žalobkyne, t. j. záhradu, zdôrazniac, že stavebný úrad má podľa § 6 ods. 3 a ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. povinnosť skúmať dodržanie odstupov susediacich rodinných domov, osadenie okien na obytných častiach budúcej stavby a tienenie povolenej stavby iba v prípadoch, ak na susednom pozemku povolenej stavby je už postavený rodinný dom. Ďalej mal za to, že žalovaný správne vyhodnotil i tretiu námietku žalobkyne, týkajúcu sa vytýčenia novej hranice v stavebnom konaní medzi jej pozemkom parc. č. 376 a pozemkom stavebníka, nemajúcej vplyv na umiestnenie povolenej stavby s tým, že žalobkyňa ohľadom sporného priebehu hraníc pozemku odkázal na občiansko-súdne konanie. Prvostupňový súd bol toho názoru, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán dospeli k právnenému záveru v súlade so zákonom, žalovaný správny orgán sa v rozhodnutí o odvolaní vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne ako odvolateľky, a preto stotožniac sa so skutkovými a právnymi závermi správnych orgánov v podrobnostiach odkázal na ich odôvodnenie s tým, že mal za to, že žalobkyňa nemôže byť napadnutým rozhodnutím dotknutá na svojich právach. Z vyššie uvedených dôvodov nezistiac také vady konania, na ktoré by v súlade s ustanovením § 250i ods. 3 OSP musel prihliadnuť, žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobkyňa, nemajúcej v konaní úspech, náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP) alternatívne s poukazom na ustanovenie § 220 OSP jeho zmeny v podobe vyhovenia žalobe (správne sa mala domáhať v súlade s § 250ja ods. 3 vety prvej OSP zmeny prvostupňového rozsudku tak, že odvolací súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie) odvolávajúc sa na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. d), písm. f) OSP dôvodiac tým, že prvostupňový súd dospel na základe dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala stručnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku s tým, že táto stručnosť ide na úkor jeho zrozumiteľnosti a presvedčivosti. Uviedla, že v žalobe nerobila spornou hranicu pozemkov, ale namietala situovanie okien stavebníka do jej síce nezastavaného pozemku, ale potenciálne stavebného pozemku, ktorá skutočnosť znehodnotí jej pozemok, nakoľko možno ťažko predpokladať, že by ktokoľvek na tomto pozemku mal záujem stavať. Poukázala na to, že jej pozemok susedí s pozemkom, zastavaným monštruóznou budovou skladu, a je absolútne vylúčené, aby bolo možné na túto stranu situovať okná novej budúcej stavby, a preto ako jediné riešenie pri budúcej stavbe

videla situovať okná na opačnú stranu, teda smerom k pozemku stavebníka, majúceho priam excelentný výhľad na jej pozemok. Uviedla, že v tomto konaní nežiadala nič iné, len aby si stavebník situoval okná na svojom dome na opačnú stranu tak, ako sú situované okná na všetkých rodinných domoch danej ulice, zdôrazniac, že podľa jej názoru splnením tejto požiadavky by sa v budúcnosti vyriešili eventuálne súdne spory.

Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne, stotožniac sa s právnym názorom krajského súdu, vyjadrenom v napadnutom rozsudku, uviedol, že tento vychádza zo správneho posúdenia predmetu veci, keďže on sa ako odvolací orgán dôsledne vecou zaoberal a svoje rozhodnutie dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil. Uviedol, že pri rozhodovaní o odvolaní žalobkyne bolo posúdené aj zastavanie jej pozemku, a to s prihliadnutím na jestvujúcu zástavbu a povoľovanú stavbu rodinného domu stavebníka Kohúta, a to v nadväznosti na stavebný zákon a jeho vykonávacie právne predpisy s tým, že bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa má pre svoju možnú budúcu zástavbu vytvorené podmienky, vyhovujúce v súčasnosti platným právnym predpisom. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd v celom rozsahu potvrdil napadnutý rozsudok.

Žalovaný v 2. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne, označiac ho za neopodstatnené, uviedol, že všetky námietky žalobkyne sa opierajú o nezmyselné tvrdenia, založené na vlastnom a nesprávnom výklade platného stavebného zákona. Zároveň odmietol tvrdenia, že budúca stavba bude žalobkyňu trvalo obmedzovať a zníži hodnotu jej majetku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj

rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Odvolací súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že dňa 6. apríla 2009 podal žalovaný v 2. rade podľa § 58 stavebného zákona na Obec K., teda na príslušný stavebný úrad, žiadosť o vydanie stavebného povolenia pre stavbu „R.R.“, ktorá má byť realizovaná na pozemku vo vlastníctve žalovaného v 2. rade, parc. č. 380/2, katastrálne územie K.K. Prvostupňový správny orgán vydal dňa 25. mája 2009 pod č. j.-výst-165/2009 stavebné povolenie, ktorým stavebníkovi (žalovanému v 2. rade) podľa §§ 39 a 66 stavebného zákona povolil stavbu s tým, že pre umiestnenie a uskutočnenie stavby určil presné záväzné podmienky. V rámci stavebného konania uplatnila žalobkyňa námietky, a to jednak ohľadne hranice pozemkov parc. č. 380/2 a 376, katastrálne územie K., ďalej namietala orientáciu okien na navrhovanom rodinnom dome a rovnako namietala skutočnosť, že žalovaný v 2. rade kúpil pozemok ako záhradu. Uplatnené námietky prvostupňový správny orgán zamietol ako neopodstatnené, poukazujúc na § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. Proti prvostupňovému správne rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, ktoré žalovaný v 1. rade podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol a súčasne potvrdil rozhodnutie Obce K. č. výst.-165/2009 zo dňa 25. mája 2009, dôsledne sa vysporiadajúc s odvolacími námietkami žalobkyne. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný v 1. rade konštatoval, že stavba bola povolená v súlade s ustanovením § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., upravujúcim jednak vzdialenosť medzi rodinnými domami, vytvárajúcu medzi sebou voľný priestor, ktorá nesmie byť menšia ako 7m, a jednak vzdialenosť rodinných domov od hranice pozemkov, nesmúť byť menšia ako 2m. Poukázal na to, že povolená stavba má od hranice pozemku parc. č. 382/2 odstup 2m a od hranice pozemku parc. č. 376 4,95m s tým, že na pozemku parc. č. 376 nie je postavený rodinný dom, a preto stavebný úrad v stavebnom konaní, ani v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusel odôvodňovať dodržiavanie odstupov od susedných stavieb v zmysle tohto ustanovenia, a to aj pre prípad, ak má stavebník okná obytných miestností orientované na susednú parcelu. Dôvodil ďalej, že pri preskúmaní podkladov rozhodnutia posúdil aj možnosť zastavania parcely žalobkyne (parc. č. 376) zistiť, že aj na tejto parcele je možné

postaviť stavbu, resp. stavby tak, že budú v súlade s ustanovením § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z. z.. Argumentoval ďalej tým, že stavebník nemá právnou normou ustanovenú povinnosť konzultovať svoj zámer s účastníkmi konania ani sa nevyžaduje ich súhlas so stavbou, a stavebný úrad môže vyhovieť len takým námietkam a požiadavkám, ktoré sú oprávnené a majú oporu v stavebnom zákone a súvisiacich predpisoch s tým, že neoprávnené námietky zamietne. Dôvodiac dodržaním odstupových vzdialeností ustanovených v § 6 ods. 3 a ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. mal žalovaný za to, že v danom prípade boli zohľadnené požiadavky uvedené v § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., a z uvedeného dôvodu nemusel stavebník upravovať projekt, resp. umiestnenie rodinného domu a rovnako stavebný úrad nemusel požadovať svetlotechnický posudok na tienenie na parcele č. 376 vo vlastníctve odvolateľky. Z týchto dôvodov zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obce K. č. výst.– 165/2009 zo dňa 25. mája 2009.

Podľa § 62 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä,

a) či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia,

b) či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi,

c) či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie,

d) či bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb, alebo ak stavbu bude uskutočňovať stavebník svojpomocou, či je zabezpečené vedenie uskutočňovania stavby stavebným dozorom alebo kvalifikovanou osobou; ak zhotoviteľ stavby bude určený vo výberovom konaní, stavebník oznámi zhotoviteľa stavby stavebnému úradu do pätnástich dní po skončení výberového konania.

Podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi alebo neprimerane obmedziť či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie zamietne.

Podľa § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.

Podľa § 6 ods. 3 citovanej vyhlášky, ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2m.

Podľa § 6 ods. 4 citovanej vyhlášky, v stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4m, ak v žiadnej z protilahlých častí stien nie sú okná obytných miestností; v týchto prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa odseku 3.

Podľa § 43 stavebného zákona, stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Pevným spojením so zemou sa rozumie

- a) spojenie pevným základom,
- b) upevnenie strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ v zemi alebo o inú stavbu,
- c) ukotvenie pilótami alebo lanami s kotvou v zemi alebo na inej stavbe,
- d) pripojenie na siete a zariadenia technického vybavenia územia,
- e) umiestnenie pod zemou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdiac relevantnosť odvolacích námietok v spojení so zákonnosťou napadnutého rozhodnutia ako aj postupu žalovaného správneho orgánu považoval za potrebné označiť ich za irelevantné, nemajúce váhu vyvolať zmenu napadnutého rozhodnutia.

Vyhláška č. 532/2002 Z. z., plniaca funkciu vykonávacieho právneho predpisu k stavebnému zákonu, v ustanovení § 6 upravuje **odstupy stavieb**, relevantné pre stavebný úrad pri posudzovaní žiadosti stavebníka o vydanie stavebného povolenia, pričom

vychádzajúc z citovaného ustanovenia je zrejmé, že toto sa explicitne vzťahuje na stavby. Pojem „stavba“ je zadefinovaný v § 43 stavebného zákona ako stavebná konštrukcia, postavená zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu s tým, že citované ustanovenie presne vymedzuje, čo sa rozumie pod pojmom „pevné spojenie so zemou“.

V danom prípade bola žalobkyňou, vlastnícou susediaci pozemok, na ktorom sa stavba nenachádza, namietaná orientácia okien povoľovanej stavby, konkrétne, že okná z minimálne dvoch miestností sú orientované na jej pozemok, s čím nesúhlasila a toto aj v stavebnom konaní namietala, pričom navrhovala, aby žalovaný v 2. rade tieto okná situoval do opačnej strany a aby na jej pozemok bola orientovaná časť navrhovaného rodinného domu, súvisle zastavaná múrom.

Z projektu stavby „R.“, vyhotovenom pre žalovaného v 2. rade autormi Ing. M. a Ing. arch. S., odvolací súd zistil, že žalovaný v 2. rade požiadal o zmenu projektu v tom smere, že navrhované okno z kuchyne a jedálne, ktorého vzdialenosť od hranice pozemku vo vlastníctve žalobkyne parc. č. 376 je 3,45m, nebude orientované na tento pozemok, ale bude orientované smerom k miestnej komunikácii. Ďalej odvolací súd zistil, že navrhované okná z izby a garáže orientované na pozemok žalobkyne sú od spoločnej hranice vzdialené 4,95m.

Vzhľadom na obsah ustanovenia § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., stotožniac sa s názorom žalovaného správneho orgánu, že v danom prípade nemožno posudzovať vzdialenosť rodinných domov podľa § 6 ods. 3 vety prvej citovanej vyhlášky, teda ich vzájomný odstup, keďže na pozemku žalobkyne sa rodinný dom, resp. žiadna iná stavba nenachádza, a teda neexistuje obvodová stena, od ktorej by sa vzájomný odstup v súlade s ustanovením § 6 ods. 7 citovanej vyhlášky relevantne zmeral, odvolací súd považuje za potrebné dodať, že v danom prípade je určujúca vzdialenosť navrhovaného rodinného domu od spoločnej hranice s pozemkom žalobkyne, predstavujúca 3,45m, resp. 4,95m od osadenia namietaných okien zdôrazniac zároveň, že navrhovaný rodinný dom už nie je možné „odsunúť“ od spoločnej hranice s pozemkom žalobkyne, keďže jeho umiestnenie od spoločnej hranice s pozemkom parc. č. 382/2, na ktorom sa mimochodom stavba nachádza, je v maximálne zákonom povolenej vzdialenosti dvoch metrov.

Odvolací súd sa rovnako stotožnil s názorom žalovaného správneho orgánu, posúdiac situačný náskres dotknutých parciel č. 382/2, 380/2 a 376, katastrálne územie K., že žalobkyňa v prípade realizovania stavby rodinného domu, nebude ukrátená na svojich právach a hodnota jej pozemku stavbou navrhovaného rodinného domu žalovaného v 2. rade nezdevaluje.

K námietke žalobkyne brojacej proti stručnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku, vyvolávajúcej podľa jej názoru jeho nezrozumiteľnosť a nepresvedčivosť, vyhodnotiac ju za nedôvodnú odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozsudku, tvoriaceho súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedajúceho základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 6/03, z 13. marca 2003) zodpovedá ustanoveniu § 157 ods. 2 OSP, nakoľko sa prvostupňový súd náležite vysporiadal so všetkými žalobnými dôvodmi a svoje rozhodnutie jasne a zrozumiteľne účastníkom konania ozrejmil.

Odvolací súd, tiež posúdiac formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného, nevzhladol ich nezákonnosť, tieto podľa jeho názoru, sú náležite a podrobne odôvodnené, zdôrazniac zároveň, že žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne, vznesenými v jeho odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považujúc rozhodnutia žalovaného správneho orgánu ako aj prvostupňového správneho orgánu za zákonné, vydané na základe spoľahlivo a náležite zisteného skutkového stavu, vyhodnotiac námietky žalobkyne, uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, za nedôvodné, potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobkyňi nepriznal ich náhradu, pretože nebola v tomto konaní úspešná a žalovanému v 1. a 2. rade preto, že im z dôvodu neúspešného odvolania žalobkyne trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 26. januára 2011

JUDr. Jaroslava F ú r o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth